

A jelen a jövő szolgálja

... avagy: nem túl rendhagyó riport galambászatunkról

Sokat töprengtem írásom címén. Mígnem egyik látogatóm, miután bemutattam dúcunk és dúcvezetésünk, nekem szegezte a logikusnak tűnő kérdést: Csak a jövő, a jelen nem számít? Kérdése eszembe jutatta az apró termetű, vörös hajú, öreg lótenyésztő írásom címeiként kölcsönzött hitvallását. Köszönet a segítségért!

A legtöbb galambász, miután megnyeri első bajnokságát, harsogni kezdi addig suttogott, s újonnan alkotott elméleteit. Nálunk minden fordítva történik. Előbb „fennhangon elméleteimet hirdettem”, majd ezt követően nyertünk bajnokságot. E mellett, mint a Giantel B. V. magyarországi képviselőjének, érthető módon sokan és sokszor kinyilvánították véleményüket: Ne másokat mutassunk be referencia tenyésztőként! Mutassunk mi valamit!

Mióta - egy úttal a vége előtt - matematikailag is megnyertük az Anker Alfonz Rövid- és Középtávú Postagalambsport Klub 2010. évi előre nevezett plusz két befutós bajnokságát, s biztossá vált, hogy mind az öreg-, mind pedig az egyéves tojók első sampionja a mi galambunk lesz, s hogy élhelyezéseket is repülő tojóink uralják a sampion listákat, egyre több ismerősöm, barátom hív fel, s a gratulációk mellett a titkokat tudakolja. Titkok természetesen nincsenek. Mivel egyrészt két percben – telefonon – nehéz ezt elmondani, másrészt oly sokan olvasták – érthetően – kételkedve elméleti ámokfutásaimat, hogy úgy határoztam, papírra vetem gondolataim gyakorlati megvalósításának számomra lényegesebbnek tűnő elemeit.

Sokszor hallottam, hogy Magyarországon akkor lehet kevés galambbal bajnokságot nyerni, ha előtte sok volt. ...és úgyis nagyon nehéz. Nálunk ez is másként történt. Soha nem dolgoztunk sok galambbal. Nyolc fészekfűlkés tenyészdúcunk, 12 fűlkés versenydúcunk és 36 ülökés fiatal dúcunk van. 2009-re talán huszonnégy galambot alapneveztünk. 2010-re pontosan huszonkettőt. A 10/5-ös bajnokság nem foglalkoztatott. Elsődleges célunk a nevezett + két befutós kiírásban, az első ötben végezni. Végül egyesületi és tagszövetségi szinten egyaránt sikerült megnyernünk mindkét kiírást. Rác Árpád mögött 2. helyezést értünk el az „Anker galamb” bajnokságban. Győzelméhez ez úton is őszintén gratulálok!

Miénk a Klub tagszövetségi szintű értékelésének 5. és 10. rövid távú sampion hímje, 1-2-3-6-7. rövid távú sampion tojója, 7. rövid távú sampion egyéves hímje, 1-3-4-12. rövid távú sampion egyéves tojója, 11. általános távú sampion hímje, 1-2-3-4-5. általános távú sampion tojója, valamint 11. általános távú sampion egyéves hímje, 1-2-3-7. általános távú egyéves sampion tojója. Huszonkét alapnevezett galambunk közül egy egyéves hím a második úton elveszítettünk, egy tojónk a harmadik úton megsérül.

A maradék tíz hímünk és tíz tojónk közül három hímünk és hat tojónk, összesen 9 galambunk, tehát versenyző galambjaink csaknem fele szerepel valamelyik tagszövetségi szintű sampion lista első tíz helyén.

Galambjaink az Anker Alfonz Rövid- és

Középtávú Postagalambsport Klub különböző tagszövetségi szintű kiírásának 1-10 sampion helyezései közül összesen 20 sampion címet szereztek. Azaz, amennyiben két szezon elején kiesett galambunkat nem számítjuk, 20 versenyző galambunkra 20 tagszövetségi szintű kiírásban szerzett sampion cím jut.

Hetedik tojónk, a 18-as (képen) – egy „923-as Connert” lány - 18. az egyesületi sampion listákon egyéves tojók kategóriájában.

Egy hímünk és öt tojónk – tehát versenyző tojóink fele - repült legalább három 5%-on belüli helyezést tagszövetségi listán. Úgy vélem ez önmagában is figyelemre méltó eredmény.

Galambjaink 211 kosárba tételből 101 helyezést, 47,9% helyezési arányt repültek. 101 kosárba tevésből 62 helyezést, 29,4% helyezési aránnyal, az első 10%-ban, 35 helyezést 16,6% helyezési aránnyal, 5%-on belül teljesítettek. Eredményeink a 2. úttól számolva javultak. Ebben a szakaszban galambjaink 63,5%-át helyezni tudtuk. Küldött galambjaink 18,3%-át 5%-ban, 32,5%-át 10%-on belül. Galambjaim 11 úton négyszer 50-60% közötti, kétszer 70%-os, s egy alkalommal 75%-os küldött helyezési arányt produkáltak.

Sokan gratulációjukban hangsúlyozták, hogy „ennyire rövid idő alatt” értük el eredményünket. Tény, hogy nevem elsősorban a Giantel B. V. Magyarországi képviselőjeként, s írásaim révén forgott a köztudatban. Tény az is, hogy egy meglehetősen formálódó állománnyal értük el eredményeinket. Ezzel együtt esetünkben sem beszélhetünk „villámkarrierről”. 2007-ben – még a K-01-es egyesületben – feleségem maroknyi fiatal galambunkkal egyesületi csapat második helyen végzett. 2009-ben 14-es Tagszövetség Sprint bajnokságban összesített csapat 3. helyezést értünk el, s fiataljaink uralták a kaposvári listákat. 2010-ben... ..de nézzük sorban!

Az út vagy három-négy éve kezdődött. 2008-ban 7 „kaposvári szakadár” egyesületet és tagszövetséget váltott. K-04-es tagsági viszony létesítésével a 14-es tagszövetség tagjává váltunk. Mindig is köszönettel fogunk tartozni, mind az akkor még Bana Pál vezette K-04-es egyesületnek, mind pedig a Tarcsi Ferenc vezette 14-es tagszövetségnek. Tisztában voltunk vele, hogy nem sok babér terem. Főképp, ha mindent a régi módi szerint teszünk. Mivel nem tudtuk elképzelni, hogy egy cc. 80-90 kilométer szélességű, Bakony és Balaton alatt, kelet – nyugat irányban elhelyezkedő területen kiegyenlített esélyek között versenyezhetünk, elindultunk. Egy másik galambászat megteremtésében bízunk. S nem csak bízunk, rengeteget vállaltunk és tettünk is érte. Egy új szervezet létrehozásával mellett, a galamb kiszolgálását elsődleges célként megjelölve, az országos átlagot meghaladó szállítási körülményeket teremtettünk. A tény, hogy kaposvári tenyésztő, idős galambokkal – ki tudja mennyi idő után először - tagszövetségi szintű bajnokságot, bajnokságokat tudott nyerni, hogy 2009-ben Katus Zoltán, majd 2010-ben Strángli Tibor kieli, továbbá Maul József és Barka István Pannon Marathon Klubon belül – az Anker Klub rövid-, középtávú programját felkészítésre használva - elért nagyszerű eredményei megszülethettek, feltétlenül az Ő sikerük is! Ezeknek a sikereknek feltétlenül részese tagszövetségünk, a 14-es tagszövetség is, amely féltékenykedés helyett, kölcsönösen előnyös partneri viszonyra törekedve, nyugodt háttérrel biztosított munkánkhoz. Köszönet érte! Tagszövetségünk és Klubunk példaértékű kapcsolata sajnálatos módon unikumnak tűnik a hazai galambászat palettáján.

Minden állomány, kiváltképpen egy mini állomány esetében rendkívül lényeges, hogy katasztrófa utak nélkül röptethessünk. A 14-es tagszövetségben, ez elsősorban Nagy Endrének köszönhetően végig biztosított volt. Elsősorban neki köszönhetően eljutottunk addig, hogy az évről évre történő újrakezdést jelentő galambpótlás helyett elkezdhattuk selejtezni galambjainkat. Köszönet érte! 2009-ben már saját szállító konténerrel, részben saját ketrecparkkal, K-04-es szervezésben, majd az idei évben, az időközben megalakított Anker Klub égisze alatt Katus Zoltánnal közösen engedünk. Így saját kezünkbe vehettük addig is jó

kezekben lévő sorsunkat. A fentieknek köszönhetően három éve nem volt katasztrófa utunk. Nyugodt körülmények között építkezhettünk. E nélkül, egy – hazai állománylétszámok közt – mini állománynak esélye sem lehetett volna ilyen szintű eredmény elérésére.

Eredmények eléréséhez kiemelkedő alapgalambokra van szükség. Ez a mi esetünkben sem történt másként. Régóta nem érdekelnek a „divatgalambok”. Beszerzéseim során önmagában véve rendkívül kevés az eredményes dúc. Nem érdekelnek a történelmi nevek. A telivér kifejezés hallatán udvariasan elköszönök. Galambot kizárólag több helyen kiugróan teljesítő családok közvetlen alapgalambjaiból hozok. Ha lehet, többször bizonyított tenyész galambokat igyekszem megszerezni. Még a 90-es évek elején Szappanos István révén kerültem kapcsolatba Tóth Imrével. Jelenlegi galambjaim zömét neki köszönhetem. Eredményeink elérésében óriási jelentőségűnek érzem, hogy 2007-ben, majd 2008-ban nagyszerű, előzően (is) több kiemelkedő utódot adó tenyészgalambok kerültek Balatonkeneséről hozzám.

Köztük a „923-as Connert hím”, mely több élrepülő mellett, élete legjobb galambjának apja, s amelynek egy lánya az idei évben is Imre egyik legeredményesebb versenyző tojója tudott lenni. A 923-ast Tamás István az ország legjobb Jannsen galambjának nevezte. (A galamb természetesen nem „tisztavérű” Jannsen.) Mai sikereink egyik, minden valószerűség szerint, legfontosabb alapja ez a hím. 2007-ben kelt fia, a 33-as leggyorsabb galambom volt éveken keresztül. Tavaly Csóri Csabához került. Egy szintén 2007-es lánya, a 04547-es, miután nálunk egyesületi 4. fiatal sampion címig vitte, Piros Laci barátom kukoricáját eszi. Szintén ennek a hímnek egy 2008-as késői fia tavaly Csontos Gyulánál két párosításból is kiemelkedően teljesítő fiatalokat adott. Tavalyi lánya, a 06-os az Anker Klub 1. egyéves tojó sampionja úgy, hogy - egyéves letére - tizenegy úton repült nyolc helyezéséből hármat 5%-ban, további egyet 10%-ban ért el.

A „923-as”-al egy szállítóládában került hozzánk Csernák József Timi tojójának közvetlen lánya. A galamb több éven keresztül tenyészgalambként szolgált Tóth Imrét. Még hozzám kerülésének első évében egy Tóth Imre hímmel két fiatalt költött. A 37-est és a 26-ost. A 37-es élhelyezéseket is repülve, 2009-ben a K-04 rövid távú 1., sprint távú 2. sampionja, idén 5. rövid távú és 11. általános sampion az Anker Klub kiírásában tagszövetségi szinten.... A 26-os szintén az egyik legmegbízhatóbb, de testvérénél kissé lassúbb és hektikusabb galambom volt. Az idén (is) 11 úton 7 helyezést repült. Mivel az élhelyezésekkel az idén többnyire adós maradt, elkerült tőlünk. Timi lánya a tavalyi évben, szintén egy Csernák Józseftől származó fakó hímmel párban adta a 01-es kék tojót. A 01-es az egyik legjobb fiatal galambná nőtte ki magát, majd egyévesen egy 10%-os és négy 5%-on belüli helyezést produkált. Az öreg tojó teljesítményének és Csernák József jóindulatának köszönhetően 2008-ban került hozzám az „Öreg Világos” hímje, s testvéreinek a „Spirál”-nak és a „Roky”-nak gyerekei. Idén dúcunkban költött a „Timi” harmadik közvetlen, nagyteljesítményű gyereke, a „Roky” is. „Roky” egyéves fia az apja a Klub idei 3. egyéves hím sampionjának, a 20-nak. Egy több 5-, 10%-on belüli helyezést elérő markáns hímmel. A 20-as anyja Hollandia prominens középtávú tenyésztője, Hans Dekkers által gyűrűzött kékkovácsolt tojó, szintén Tóth Imre ajándékként került hozzánk.

Pénzért mindössze két kedvemre való galambot tudtam vásárolni. A sors játéka, hogy mindkettőt – szintén - Tóth Imre tenyésztette. A 77000 kékkovácsolt tojót, majd az idén ennek a tojónak a fészektestvérét, a 76999 kékkovácsolt hímét. Mindkét galamb fiatalként került Nádi Istvánhoz. A két galamb eredményes utódok sorozatát költötte hozzánk kerülése előtt. A tojóra Nádi István végárverésén sokáig licitáltam, majd végül Ceglédbercelre került.

Egy évet töltött Erdélyi Gyulánál, s ezt követően „költözött” hozzánk. Vele együtt, - Tóth Imre koordinációs munkájának is köszönhetően - költségre került hozzám a tojó, Szerenka Csaba által, az említett árverésen megvásárolt eredeti párja. Így jutottam Nádi István csodapárjához. Még az első évben négy röptetett fiatalból négy került a kaposvári csoport 12 legeredményesebb fiatalja közé. (Tavaly a K-04 egyesület 12 legeredményesebb fiatalja közül egy Strángli Tiboré, tizenegy - 23 röptetett fiatalunkból - a mi galambunk volt.) Közülük a 04-es Kaposvár legeredményesebb fiataljává nőtte ki magát. Olyan volt, akár egy beteljesült álom. Sajnos egyévesen a négy közül, csak a már említett 04-es tudta megismételni csodálatos teljesítményszintjét. Ő az idén az Anker Klub egyéves tojók tagszövetségi szintű értékelésében 2. általános és 3. rövid távú, az öreg tojók között 4. általános és 6. rövid távú sampion. Egyéves tojóként – nem egyszer 1000-1200 m/s-es versenyeken, az egyik leghosszabb dúctávval terhelve, egy 1%-on, három 5%-on és két 10%-on belüli helyezést teljesített. Elképedésemre, az idei évben addig helyezést sem szálló fészektestvére, a 03-as, az utolsó versenyen, Tasov IV-ből – a legrövidebb dúctávhoz viszonyítva - 144 km hátrányból, 1098 első és 970 m/sec utolsó sebességű versenyen egyesületi 1. és tagszövetségi 2. helyezést repült. A 77000 tojó fészektestvérét, a 76999-est nagy reményekkel, az idén sikerült megvásárolnom. A két galamb anyja Tóth Imre Campuis-nál kelt tojója.

Dúcunk jelenlegi negyedik pillére, szintén Tóth Imrétől került hozzánk. Két félvér Hans Dekkers galamb Imrénél nem tenyésztett. A hím 2007-ben sérült galambként, a tojó választott fiatalként 2006-ban került hozzám. 2007-ben kerültek párba, s két fiatalot fogtam tőlük. Ez a két galamb ma is leggyorsabb galambjaink közé tartozik. A 21-es tojó tagszövetségi első sampion négy 5-, és 2 10%-on belüli helyezéssel. Testvére, a 11-es kovácsolt hím évről évre az egyik leggyorsabb galambom tudott lenni. A 21-es az idei évtől tenyészdúcunk lakója.

Rendkívül szerencsésnek mondhatom magam, hisz ez a négy család, melyek közül három esetében bevált tenyészgalambokkal kezdhettünk dolgozni, gyakorlatilag azonnal jobbnál jobb galambok sorozatával ajándékozott meg.

Persze az élet nem áll meg. Mivel az ideihez hasonló eredményt nem értek el versenyzőim, az előrehaladás zálogát tavaly még dúcon kívül kerestük. Tóth Imre „Pirat”-jának egy késői kelésű lányán kívül Juhász Gyulától, Gyöngyösről érkeztek galambok. Az idén Csontos Gyulától egy általam 923-asból tenyésztett, s egyévesen, Dunaföldváron már nagyszerű fiatalokat adó híméből hoztam vissza egy pár fiatalot. Tóth Imrétől egy pár, augusztusi tojás és a van Limpt - de Prut dúcból augusztusi fiatalok szerepelnek a tervezett „behozatali listán”. Mivel a késői fiatalokat nem számítva, negyven galambnál több semmiképpen sem teletelhet át, erősen a bőség zavarával küzdünk. Mindezen túl, mivel eljutottunk odáig, hogy saját dúcunk galambjai is kiemelkedően teljesítenek, a tenyésztésben, az importok helyett egyre nagyobb mértékben saját galambjainkra kívánjuk helyezni a hangsúlyt.

Egyszerű taktika: Működő dúc, átgondolt rendszer, higiénia, s a végrehajtás során a lehető legkevesebb elkövetett hiba! Egy Versele-Laga-s termékismertető füzetben olvasott mondat szerint: „Az nyer, aki kevesebbet hibázik.” Úgy vélem, a galamb egészségügyi kérdésekkel nagyjából tisztában vagyok. Többnyire tudom, sok esetben sejtem hol szoríthat e téren a cipő. Padlóról felállni, már nagyon megy. Ezek természetesen rendkívül fontos tényezők lehetnek, csak „sajnos” kúrákkal a postagalambsportban nem lehet sokra menni. Megelőzni mindig olcsóbb és eredményesebb, mint gyógykezeln! Célunk a lehető legkisebb gyógyszerfelhasználással, a lehető legnagyobb forma elérése volt. Rendszerünk nem általános, de közel sem a mi szüleményünk. Alapjai fedik Szappanos mester „Kevés galambbal nagy eredmények” című írásában ismertetetteket. Az idei évet megelőzően, két

évig próbálkoztam a totál özvegyiség említett cikkben leírt formájával. Rendkívül sokat kínlódtam a tojók „kézben tartásával”. Hogy ezt a hibalehetőséget csökkentsem, a lepkés dúcot kétévi próbálkozás után felváltották a Tóth Imrénél látottakhoz hasonló tojó cellák. A Burián György által készített cellák beváltak. Fészekfülkéink ajtói és ajtósínjei Csorbai Sándor munkáját dicsérik. A fülkék saját készítésűek. Köszönet mindkettőjüknek! Az említett módszertől, alapvető eltérés volt továbbá, hogy hímjeim csak a forgáshoz feltétlen szükséges időben – a tojók ház körüli tréningjének utolsó 10 percében - tartózkodhattak a tojócellás dúcban. A nap döntő részét fészekfülkébe zárva töltötték. Galambjaim - úgy tűnt - megfelelő állapotban kerültek párosításra. Aztán, a tervezett félözvegyítés idején négy napig nem volt módom itthon tartózkodni. Minden a feje tetejére állt. A versenyszezon rendkívül nehezen indult. Nem mertem kapkodni. Többen már ekkor „leírták” eredményeinket. Kis túlzással, minden mindegy alapon, sokszor valóban összeszorított fogakkal, elkeseredésemet palástolva dolgoztam napról napra. Galambjaink egészségügyi állapotuk rendezésével párhuzamosan megszokták, elfogadták az elképzelt, valóban vasfegyelmet követelő rendszert. Tréningről hívásra a trepnire, trepniről az etetőasztalra, onnét a fészekfülkébe! Enni csak a rendkívül gyorsan bejövő, majd a fészeketető előtt várakozó galamb evett. A folyamat közben töprengő galamb „éhyomorral diétázott”. Négy versenybe került, mire utolértük magunkat. Azok közül, akik ezt követően tréningjeinket látták, nem mindenki akart hinni a szemének. Etetés és bejárás a fészekfülkés dúcba (n), itatás a tojócellákban is. Tojócellákban csak a pénteki előkészítés előtt etettem. Így az esetlegesen bekerült kórokozó fertőzési lánc a legkisebb áldozattal megszakíthatónak tűnt. A tojókat a fészekfülkékből vettem ki és kézben vittem át celláikba. (Az áthordás a kontaktuson túl a kontrollt is szolgálta.) A hímeket átengedtem, s minden ház körüli tréning előtt cc. tíz percet randalírozhattak a cellás részben. Ez alatt a fészekfülkéket takarítottam. A tojók egymás közti párosodásától való félelmemben tréningmániássá váltam. Hét közti magántréning-programunknak feltétlen jelentős szerepet tulajdonítok eredményeink elérésében. Galambjaim pénteken már ház körül sem repültek. Takarmányozást és bekosarazásra előkészítést - alapjaiban - Szappanos István „Kevés galambbal nagy eredmények” írásában ismertettek szerint végeztük. Fázisosan, fel-le játékot játszva takarmányoztunk. Három etetett keverékünket magunk kevertem. Takarmányunkat Csordás Károly által készített tisztító-keverőben állítottam össze, s egyben alapjaiban véve portalanítottam, majd Száraz Györgynél látottak szerint a mai napig atmosom, kiterítve száradni hagyom.

Galamb-egészségügyi technológia: gyógyszerek és kiegészítők. Szappanos tanítványnak vallom magam. Mereven hiszem a számomra legalapvetőbb Szappanos tanítást: „A galamb teljesítményét leginkább meghatározó tényező a pillanatnyi egészségi állapot.” Számomra mindennek ez az alapja. Tóth Imre révén kerültem kapcsolatba Henk van Limpt – de Prut-tal. A Szappanos-i és Tóth Imre-i alapokra remekül passzolt, mondhatni egybevágott a Henk van Limpt által felvázolt egészségügyi technológia. (Képen: Pillanatkép a van Limpt – de Prut dúcban) Mindaz, amit tőlük, illetve különböző egyetemeken magamba szívtam, teljesen passzolt a Henk van Limpt – de Prut által vallott elvekkkel. Egy olyan terméksor magyarországi képviselőt vállalhattam, melynek elméleti alapjaival maximálisan azonosulni tudtam. Néhányan még az adott évben, leírás szerint alkalmazni kezdtük a Limpt-de Prut által összeállított és forgalmazott Giantel sor termékeit. Weiger János már abban az évben egészen rendkívüli eredményeket ért el. Szó szerint berobbant a hazai galambász elitbe. A menet közbeni egyeztetések, s a sor forgalmazása során felmerülő problémák megoldásai, az egyre

szerteágazóbb kapcsolatokból visszaáramló információk, természetesen ismereteim csiszolásán túl, jelentős mértékben tovább formálták egészségügyi technológiával kapcsolatos nézeteimet.

Giantel mindenek felett. Magától értetődően vitaminok, aminosavak és elektrolit, valamint gyógyszerek tekintetében a kezdetek óta Giantel termékekre alapozunk. Ezek felhasználása során a Giantel egészségmegőrző program ajánlását szó szerint ajánlásként vettük figyelembe. A sort emésztőszervi bakteriális kórokozók megfékezése céljából, szükség esetén amoxyklav hatóanyagú készítményekkel kombináltuk. Gyógyszerek tekintetében is a hibalehetőségek csökkentését tartottuk szem előtt. A lehető legpontosabb és legbiztosabb adagolás érdekében, kizárólag tablettás kiszerezésű termékeket

alkalmaztunk. A Vitamino-mix-et és az ASCOGEN-t kiemelt allicin tartalmú fokhagymaolajjal ragasztottuk a takarmányra. Két szélsőségesen meleg és szembeszeles verseny előtt, olaj helyett, a Röhnfried Oregano-Schaffett készítményét használtam.

Galamb-egészségügyi kötélranc a forma kialakulásának elősegítéséért. Ismert, hogy a gyógyszerfelhasználás és a forma kialakulásának mértéke, illetve esélye fordítottan arányos egymással. Tény az is, hogy a nem megfelelő egészségi állapotú galamb nem képes teljesíteni. Hiszem, hogy aki hosszú időn keresztül eredményes kíván lenni, annak ezen a területen mindenképpen meg kell találnia a megfelelő egyensúlyt. Rendszerünket a forma kialakulásának elősegítése felé toltuk. Mellőztük a minden második héten szokásos légúti kórokozók elleni megelőző kezelést. Trichomonas féken tartására is inkább a szezon első felében fordítottunk nagyobb gondot. Gyakorlatunk bizonyos kockázati szintet rejtett magában. Ezt azonban vállalhatónak éreztem, hisz egyrészt klubunk szállítási körülményei, beleértve a szállítás higiéniát is, nagyságrendekkel meghaladják a hazai átlagot, másrészt galambjaink este hat órakor kerültek a felépítménybe, s másnap reggel pihentetve, itatva indulhattak haza. Tehát a hazai átlaghoz viszonyítva harmad-, negyedannyi időt töltöttek egy átlagnál nagyságrendekkel higiénikusabb környezetben. Fertőzés veszély tekintetében a hazai átlag töredékével kellett szembe nézniük. Ha mégis „hazahoztak volna” valamit, az egyedi etetés és itatás még mindig lehetőséget adhatott volna a fertőzési lánc gyors, drasztikus, hatékony megszakítására. Az elmondottaknak nagy jelentőséget tulajdonítok a szezon utolsó harmadára, kissé talán későn, de kétségkívül kialakuló forma által meghatározott eredményességben. A hagyományos 10-es csapat 5-ös befutóra kiírt bajnokság megnyerése szempontjából, az utolsó két úton emelkedő formaállapotunkból következő eredményességünk meghatározónak bizonyult. Galambjaink ezen a két úton 72,5%-os helyezési arányt produkáltak. Küldött galambjaink 27,5%-át 5%-on, 45%-át 10%-on belül helyezni tudtuk.

Rendszerünkben az egészségügyi problémák gyors felismerésén alapuló hatékony kezeléseknak döntő szerepet tulajdonítok. Amolyan galamb-egészségügyi kötélranc volt ez. Tele improvizációval.

Közismerten gritt mániás vagyok. Galambjaim előtt – kosarazás napját kivéve - folyamatosan öt féle emésztő áll. Ezeket hetente kétszer cserélem. Emésztők közül a Versele-Laga gritt + redstone-ját, redstone-ját, natur blok-ját, pikstone red-jét és wite-ját használom.

A galamb nem gép és nem eszköz! A kis létszámnak számomra talán a legnagyobb varázsa, hogy madaraimmal egyedileg tudok foglalkozni. Csordás Károly véleménye, mely szerint „a postagalambsportban napra késznek lenni kevés,” a totál özvegy módszerre kifejezetten érvényes. 21-es tojómat „Madám” névre kereszteltem. Ez a tojó, azon túl, hogy minden kiírásban első sampion, 11 úton szerzett 9 helyezése közül 5-öt 5%-on belül, további kettőt 5-10%-os hányadban teljesített, igazi egyéniség. A szezon első három hetében az örületbe kergetett. Ha ki kellett menni nem mozdult. Ha be kellett jönni, kint röpködött, vagy a szegélycserépen hívott. Szezon közepén, két héten keresztül nem túl szimpatikus hajlamaiból következően egyedül végezte a ház körüli tréningeket. Nevét is ennek köszönheti: kis túlzással, mindenért külön kérvényt kellett benyújtanom neki. Az esetek döntő többségében a totál-özvegyesség halála az ilyen tojó, s az ilyen tojó halála a totál-özvegy rendszer. Néhányszor, pár ósz hajszálhoz segítve, próbára tette idegeimet, s problémamegoldó képességemet. Végül is, minden nehézség ellenére jól teljesítettünk együtt. Két eredményes hímemet, a 11-est és a 37-est Brno 3 előtt tompának éreztem. A két hímeket nem küldtem. Nem érdekelt a sampion státusz. A galambot néztem.

Természetesen az eredményesség számomra is fontos. Egy határig. Ők a barátaim. Nincs cím, melynek elérésének érdekében hajlandó lennék galambjaimat gyötörni, kockára tenni. A két hím 2010-ben így is – számomra - szenzációsan teljesített. Hogy egy esetleges többlet-helyezéssel minden kiírásban még előrébb végezhetek volna? Lehet, de nem számít! A Mester arany igazsága szerint: „Mindig többet ér egy jó galamb, mint egy jó helyezés.” Egy-egy Tarczy Ferenc (Celldömölk) és Hegedűs Kálmán (Tiszaföldvár) által tenyésztett egyéves helyezései szintén sokat jelentett a végelszámolásnál. Tarczy Ferenc egyéves tojója (képen) többször élben repülve, sampion címet sampion címre halmozott. Köszönet mindkettőjüknek!

Tenyésztés? Galambászatunk egyértelműen tenyésztés-centrikus. Sokak számára meglepő módon, mégsem csüngök galambjaim származási lapján.

Számunkra a jelen a jövő szolgája. Azaz csak annyira fontos, amekkora jelentősége a jövő szempontjából lehet. A klasszikus három lépcsős tenyésztésszervezési modellben hiszek. Ennek értelmében, egész tevékenységünk, az állomány jövőjét biztosító örökítő felismerését célozza. Ebből következően leendő tenyészgalambjainkat legjobb versenyzőink között keresem. A dúc jövője szempontjából fontos galambok soha nem képezhetik áru tárgyát. Az ember egyébként sem adja el a barátait.

Mivel célunk a galamb képességeinek felmérése, nem csak etikai, de tenyésztési (tenyésztésszervezési) szempontból is mereven elítélek minden, a galamb egészségét veszélyeztető módszert és eszközt. Így, elítélem a galamb nem csak definiált doppinggal, de teljesítményfokozás céljából adott antibiotikummal történő manipulációját is! Ezekkel a „módszerekkel” győzni talán lehet, nyerni biztosan nem!

Állományunk jelenleg négy család körül forog. Közülük kizárólag a lista dönti majd el, hogy melyik válik a jövőben meghatározóvá. A gondosan válogatott néhány tenyésztésre érkező galamb mellett, kizárólag leggyorsabb galambjaink és szüleik szaporodhatnak. A valóban kis számban tenyésztésre behozott galamboknak már az első évben bizonyítaniuk kell. Ha kell,

holnap jöhet a következő, holnapután az azt követő kiemelkedő genetikai potenciállal rendelkező galamb. Mivel állományunk alapjait – úgy érzem - nagyvonalakban sikerült leraknunk, egy-egy új galambnak juthat csupán szerep. Amennyiben eredményeinket különösebb visszaesés nélkül meg tudjuk őrizni, a behozott galambok számát a legminimálisabb szintre kívánjuk csökkenteni. Behozott galamb csak akkor maradhat állományunkban, ha utódainak teljesítménye meghaladja állományunk élgalambjainak teljesítményszintjét. A Mester szavaival élve: Gyorsan jár a kezem. Néha talán túl gyorsan. A türelem ezen a téren valóban nem tartozik erényeim közé.

Szelekció mindenek felett? Igen, és feltétlenül, de ne feledjük, csak a megfelelően ellátott, teljesítőképességének birtokában elküldött galamb nyújthat megfelelő információt képességeiről! Vallom, amit a harlingeni (Hollandia) Liebgrets – de Vries páros vall: „Inkább néhány üres fülke, mint rossz galambok.” Kétségek nélkül előnyben részesítem évente 3-5 élhelyezést repülő galambjaimat, akár sampionjaimmal szemben is. Folyamatosan tíz százalék után érkezőkre tenyésztési értelmetlen időpocsékolás! Mivel maximum 12 versenyző fülke áll a rendelkezésünkre, s évente 25-30 fiatal engedünk ki, állományunkban az átlagot jelentősen meghaladó szelekciós nyomást kényszerülünk alkalmazni. Ebből következően, annak, aki maradni akar, folyamatosan bizonyítania kell. Akkor sem esek kétségbe, ha egy-két fülke üresen marad. Jelenlegi nyolc páros tenyészállományunk egyértelműen meghaladja a szükséges létszámot. Idősödő tenyészpárjaink miatt azonban, – egyelőre - rákényszerülünk a létszámtöbblet tartására.

Ha létezik galamb, mely fiatalon, évesen, s ezt követően is élhelyezéseket is repülve, egyenletesen élben teljesít, akkor én ezt keresem. Utópisztikus elképzelésem szerint az egészséges fiatalnak teljesítenie kell. Elsődlegesen lista alapján válogatok. Ez vonatkozik fiataljaimra, éveseimre és egyévesnél idősebb galambjaimra egyaránt. A helyezések száma önmagában kevés. A galambjainknak nem csak megbízhatóan, megbízhatóan gyorsan kell teljesíteniük. Éves galambjaink még maradhatnak néhány élhelyezéssel, de idősebb madaraink esetében ez kevés. Meglehetősen ritka galambászsűrűségű területen galambászunk. Jelenlegi egyesületünk, a K-04 mélységi tagozódása cc. 75 km. Egyesületi szinten, utanként 30-35 tenyésztő 78-88 csapatban küldött 660-840 galambja jelentette azt a konkurenciát,

amelyből galambjaink teljesítményét figyelembe vettük. Tőlünk – berepülési irányban – a Katona – Csernák páros dúctávja 41 km-el rövidebb, Maul József 35 km-el hosszabb. Tehát sem szembe, sem hátszélben nem egyszerű feladat közvetlen élhelyezést szereznünk. Ebben a konkurenciában elsősorban az 5%-on belüli helyezések aránya alapján rangsorolom galambjainkat. Szívesebben tartom meg a néhány kiugró helyezést elérő galambot, mint a 11 útból 7-8, zömmel 10%-on kívüli helyezést

produkálót. Ezért persze néhányan az idegosztályra utalnának...

A képen látható 04-es megfelel a fenti követelményeknek. Születési évében Kaposvár legeredményesebb fiatalja, egy évesen ugyan „csak” hat helyezést szállt, de csupán két helyezése volt 5-10% között, az összes többi 5%-ban szerezve klub tagszövetségi szintű kiírásban, rövidtávon 6., egyéves tojók közül 3., általános távon 4., egyéves tojók között 2. sampion címet szerzett úgy, hogy tolldobását követően egyetlen úton hagyott csak ki.

Karakterét tekintve egy fészkéért ölni képes északember. Természetesen Ő sem sampion címeinek köszönheti, hogy jövő évtől a tenyészdúc lakója lesz.

Eredményeinkben sokaknak jelentős szerepük van.

Galambászatom két meghatározó élménye Szappanos Istvánhoz és Tóth Imréhez köt.

Szappanos tanítványnak vallom magam. Galambászatomra a legnagyobb hatást múltat, jelent és valószínűleg a jövőt tekintve is, egyértelműen a Mester gyakorolta.

Szemléletváltozásomat és az alapokat elsődlegesen és mindenképpen neki (képen galambjai között) köszönhetem. Személyében olyan Mesterre leltem, kit kiemelkedő tudásán kívül intelligenciájáért, emberi értékeiért is feltétlenül tisztelni tudok. Számomra ez rendkívül fontos. Előadásaim előtt nagyon sokszor érzem úgy, hogy méltatlanul állok az Őt megillető helyen. Barátságára rendkívül büszke vagyok.

Tóth Imrétől, egyik, évekkal ezelőtti látogatásom során úgy jöttem el, hogy nekem ilyen minőségű galambjaim sosem lesznek. Ma, elsődlegesen Neki, s Csernák Józsefnek köszönhetően elégedett lehetek galambjaim minőségével.

Rendkívül sokat jelentett Henk van Limpt – de Prut megismerése. A Limpt családnál tett látogatásunk során egy egészen más miliót, egy egészen más mentalitást ismerhettem meg. Számomra ott, Reusel-ban világosodott meg a Mester „Az eperkrémes torta receptje” című írásának mondanivalója. (Képen családom Dree-vel, a ház kutyájával. Háttérben a Limpt-de

Prut család dúcai.) Hogy tanácsaim túl, az idén legjobb versenygalambjainak közvetlen fiókái kerülnek hozzánk, a kapcsolat további mélyülésére utal.

Mellettük galambász barátainknak, s közel sem utolsó sorban tagszövetségünk, a 14-es tagszövetség és klubunk, az Anker Alfons Rövid- és Középtávú Postagalambsport Klub tagjainak is feltétlen köszönöm a támogatást! Külön köszönettel tartozom számtalan tőlünk vásárló tenyésztő társamnak! A tőlük visszaáramló információk feltétlenül gazdagították tudásomat, ezáltal is segítve eredményeink javulását.

Mindenképpen és mindenképpen előtt azonban családomnak köszönök mindent! Szerencsés ember vagyok. Családom nem elfogadja, hanem támogatja, segíti hobbyamat. 2007-ben szarvasmarha ágazat ágazatvezetőjeként dolgoztam. Feleségem gyesen volt. Kisgyermekünk mellett, valóban maroknyi fiatallal, egyesületi fiatalok bajnokságában második helyezést ért el. Mivel idei sikereinkben is jelentős részt vállaltak az akkori fiatalok, úgy vélem, sikereink valahol ott kezdődhettek. Galambász társaim több esetben meglepetten nézték/nézik,

ahogy egy-egy órabontás alatt – elfoglaltságomat látva – kérés nélkül látja el galambjainkat. Óvodás gyermekünk szerint az Ő (gyermekünk) galambjait.

Fiataljainkat gyermekünknek köszönhetően nem kell szocializálnom. Kézhez szoktatásuk évek óta megoldottnak tekinthető. Szüleim készséggel besegítenek, ha távol vagyunk.

Édesapám heti tréningprogramjainak lebonyolításával óriási szerepet vállalt dúcvezetésünkben.

Biztos vagyok benne, hogy ilyen szintű munkát, harmonikus, kiegyensúlyozott, támogató háttér nélkül nem lehetett volna végezni.

Elsősorban nekik, s fantasztikusan teljesítő galambjaimnak köszönöm ezt a csodás évet!

Bemutatkozásom többes szám első személyben történő írását felénk irányuló tiszteletem kifejezésének szántam.

Természetesen sikereink örömmel töltenek el. Ezzel együtt tisztában vagyok a kis létszámú állomány előnyeinek és hátrányainak állományalakító szerepével. Mereven vallom az idős ír lótenyésztő hitvallását: A jelen a jövő szolgája. Idei sikereink egy állomást jelentenek a jövő felé. Egy kissé talán túlságosan is gyorsan értünk el erre az állomásra. Ha egyszer, egy valóban összerakott állománnyal hasonló eredményeket tudunk elérni, s galambjaink (még) többeknél kiemelkedően teljesítenek, öröömöm a galambászat terén kiteljesülhet. Ezért dolgozunk.

Bízom benne, hogy példám hitet és erőt adhat azoknak, akik nem tudnak, vagy nem hajlandók erőn felüli állománylétszámokat tartani. Szerettem volna bizonyítani, hogy „csodaszerek” nélkül, átgondolt, egyszerű dúcvezetéssel, kis létszámú állománnyal is reális célokért, örömeinket megtalálva galambászhatunk.

Kaposvár, 2010-08-28.

Vétek János